# A HÍVŐK
# (1)

## KULCSFONTOSSÁGÚ ÁLLÍTÁSOK

Az Úr tanítványai
rendelkeznek a Háromegy Isten mint az ő vigasságos örömük igazi jelenlétével,
hogy ez olyan személyekké tegye őket, akik „jézusian emberiek”,
olyanokká, akik édesek, elragadóak és vonzóak
azok számára, akikkel ők kapcsolatba lépnek, bármi megtévesztés vagy
képmutatás nélkül.

Az örökkévaló élet nem más, mint Isten élete az isteni természettel,
a Háromegy Isten az Újtestamentumnak a szerkezete,
Isten olyan Isten, aki elrejtőzködik – a rejtett Isten.

Az isteni életben való növekedésünk által Krisztusban mint az élő kőben
mi drágakövekké formálódunk át;
az átformálódás folyamata révén
a Háromegy Isten belénk munkálódik és összeszerkesztődik velünk
az Ő kegyelme dicsőségének dicséretére,
amellyel kegyezett nekünk a Szerelmesben,
hogy az Új Jeruzsálemmé váljunk
az egész Biblia befejezéseként
és az egész világegyetem számára szóló jó hírként.

Krisztus a Vőlegény,
a gyülekezetnek mint Krisztus menyasszonyának
egy harcosnak kell lennie Isten ellensége legyőzéséhez,
és szellemi hadviselés révén
Isten örökkévaló célja teljesen megvalósul.

*© 2026 Living Stream Ministry*

Első üzenet

**Tanítványok, hívők, szentek és keresztyének**

Igeolvasmány: Mt 5,1; 28,19; 2Kor 6,14-16; 1Kor 1,2; 1Pt 4,16

**I. Mi Krisztus tanítványai vagyunk, azok vagyunk, akik követik és tanulják Krisztust a Jézusban lévő valóság szerint, amely Jézus isten-emberi életvitelének a négy Evangéliumban feljegyzett tényleges állapotát jelenti; ez nem más, mint megtapasztalni Krisztust az Ő tapasztalataiban, hogy az Ő organikus reprodukciójává és másolatává váljunk abból a célból, hogy Neki Önmagáról legyen egy testületi kifejeződése az Ő dicsőségéért a gyülekezetben és az Új Jeruzsálemben – Mt 5,1; 28,19; Ef 4,20-24; 3,21; Ésa 43,7; Jel 21,11:**

A. A tanítvánnyá tételés folyamatában vagyunk, amelynek során természeti emberből Isten-emberré válunk, az isteni életet élve a természeti életünk megtagadása által Krisztus mint az első Isten-ember modellje szerint; ez nem más, mint Krisztust tanulni és Őbenne tanítva lenni, amint a valóság Jézusban van, megújulni az értelmünk szellemében Isten igéje által, hogy egy új és testületi Isten-emberré válhassunk – Ef 4,23; 5Móz 17,18-20:

1. „Ha ti megmaradtok az Én beszédemben, bizonnyal az Én tanítványaim vagytok; és megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket" – Jn 8,31-32. 36; 15,7.
2. A Szentírás imádságos olvasása által és azáltal, hogy van fülünk hallani, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek az ige szolgálata révén, tanítvánnyá tesz minket az Úr annak révén, hogy az értelmünk megújulása által átformálódunk – Ef 6,17-18; Jel 2,7; Róm 12,2; Ef 4,23.
3. Az értelmünkben való megújulásunk azt jelenti, hogy megszabadulunk az emberi élet dolgait illető régi elgondolásoktól Isten új gondolatainak befogadása révén a Szentírás tanítása és a Szent Szellem megvilágosítása által – Zsolt 119,105. 130.
4. Ahhoz, hogy az Úr tanítványai legyünk – akik megmentést nyernek Krisztusban Magában mint életben, hogy életben uralkodjunk a Sátán, a bűn és a halál felett –, alkatilag újra kell épülnünk Isten szent igéjével, hogy Isten igéje utasíthasson, vezérelhessen, uralhasson és irányíthasson minket – Róm 5,10. 17; 5Móz 17,18-20; 2Tim 3,15-17.

B. Krisztust tanulni azt jelenti, hogy Krisztus lecserél minket azáltal, hogy Krisztust esszük; a valóság, amely Jézusban van (az egyéni Jézus isten-emberi életvitele), Krisztus Teste valóságává (a testületi Krisztus isten-emberi életvitelévé) válik azáltal, hogy Krisztust esszük, és így élvezzük Krisztust mint az ellátó, erőt adó, megerősítő és képessé tevő ellátmányunkat azért, hogy Isten akaratát válasszuk és véghez vigyük az Ő dicsőségéért a gyülekezetben – Jn 6,57; Ésa 7,14-15; Jn 17,4; Héb 5,8; Fil 2,8; Jn 6,63; Jer 15,16; Héb 4,16; Róm 5,5. 17; 12,2; 2Kor 5,14; Ef 3,20-21.

C. Krisztust tanuljuk azáltal, hogy Ő reggelről reggelre fölébreszt minket azért, hogy tanítványi fülünk és nyelvünk legyen, és így egy beszéddel erősíteni tudjuk a megfáradtat; az Úr tanítványaiként támaszkodnunk kéne Őrá, bíznunk kéne az Ő nevében, és nem szabadna létrehoznunk a saját világosságunkat – Ésa 50,4-5. 10-11.

D. Krisztust tanuljuk mint azt Személyt, aki szelíd és alázatos szívű, mint azt a Személyt, akinek az igája gyönyörűséges és akinek a terhe könnyű, és mint azt a Személyt, aki Önmagát adja nyugalomként (tökéletes békességként és teljes megelégedésként) a lelkeinknek – Mt 11,28-30.

E. Krisztust tanuljuk mint a megelégedésünk bennünk lakozó titkát, hogy kifejezzük Isten tulajdonságait Krisztus emberi erényeiben, Őt élve az Ő felnagyításáért mindenféle környezetben, helyzetben és körülményben – Fil 4,5-13.

F. Krisztust tanuljuk mint a Személyt, aki irgalmasságot akar az Ő szerető és megbocsátó szíve és az Ő pásztoroló és kereső szelleme szerint – Mt 9,12-13.

G. A tanítványok, akik három és fél éven át követték az Urat, látták azt, amit Ő tett, hogy hogyan viselkedett, és hogy hogyan beszélt; az élet és valóság Szelleme, aki beléjük

leheltetett (Jn 20,22), elvezetné őket mindannak a valóságába, amit ők megfigyeltek az Úrról (16,13).

H. Az Úr Jézus olyan személy volt, aki emberi életet élt feltámadásban, nem saját Maga által, hanem egy másik forrás által, vagyis az Ő Atyja által; amikor az emberségünkben élünk egy másik élet által, a bennünk lakozó Krisztus által, akkor az ilyenfajta életvitel az Úr valódi tanítványaivá tesz minket.

I. Az Úr tanítványai rendelkeznek a Háromegy Isten mint az ő vigasságos örömük igazi jelenlétével, hogy ez olyan személyekké tegye őket, akik „jézusian emberiek", olyanokká, akik édesek, elragadóak és vonzóak azok számára, akikkel ők kapcsolatba lépnek, bármi megtévesztés vagy képmutatás nélkül – Mt 1,23; Zsolt 43,4; Róm 14,17; Neh 8,10; Fil 1,25; 4,5. 8-9; 1Tim 4,15-16.

J. Krisztus követői tanítvánnyá váltak Krisztusnak a földi, emberi életvitele révén, mint egy Isten-ember modellje révén – Ő Istent élte azáltal, hogy megtagadta Önmagát az emberségben (Jn 5,19. 30), ami forradalmasította az ő emberről alkotott felfogásukat (Fil 3,10; 1,21a).

K. „A helyreállítás szolgálatában tizennyolc éven át volt lehetőségem figyelemmel követni Watchman Nee testvér viselkedését. Mindaz, amit megfigyeltem benne, olyan dologgá vált, amely tanítvánnyá tett engem" (*A vitális csoportok,* 24. oldal [szerk. ford.]).

**II. Mi hívők vagyunk Krisztusban, azok vagyunk, akiknek Isten Fiának hite által életük van és azáltal élnek; a hit megsemmisít minket, és azt okozza, hogy éljük Istent, kifejezzük Istent, és Istent szolgáljuk az emberekbe – 2Kor 6,14-16; Róm 1,17; Héb 11,6; Gal 2,20:**

A. A hívők Krisztusban (Jn 3,15-16) áthelyeztettek Ádámból Krisztusba (1Kor 15,22), újjászülettek, hogy új teremtés legyenek Krisztusban (2Kor 5,17), egyesültek Krisztussal az Ő örökkévaló életében, és összekapcsolódtak Krisztussal, hogy egy szellem legyenek Ővele (1Kor 6,17):

1. Hívőkként Krisztusban mi kétszer jöttünk létre; az első alkalommal természeti embernek jöttünk létre, de egy nap újra létrejöttünk, hogy az isteni, örökkévaló élettel újonnan szülessünk – Jn 3,6-7.
2. A szellemi születésünkről a második „születési anyakönyvi kivonatunk" a Róma 8,16-ban látható, amely azt mondja, hogy a Szellem bizonyságot tesz a szellemünkkel, hogy mi Isten gyermekei vagyunk; az isteni és misztikus „születési anyakönyvi kivonatunk" egy kettős szellem, a Szellem a szellemünkkel, amely egyetlen szellemmé vált az Úrral.

B. Amikor az ember hallja Krisztust, megismeri Őt, értékeli Őt, nagy becsben tartja Őt, akkor Ő azt okozza, hogy hit jöjjön létre az emberben, lehetővé téve az embernek, hogy higgyen Őbenne; így Ő azzá a hitté válik az emberben, amely által az ember hisz Őbenne – Héb 12,2.

C. Hit az ige hallásából ered; amikor halljuk Krisztust, és kapcsolatba lépünk Vele mint Isten élő igéjével Isten írott igéjében, akkor Ő az alkalmazott igévé mint a Szellemmé válik, aki kitöltődik belénk, hogy a hitünk legyen; így Isten, aki Krisztusban testesül meg, és a szellemünkkel elegyedett Szellemként realizálódik, nem más, mint hit – Róm 10,17; Jn 1,1; 5,39-40; 6,63.

D. A hit hallása felébreszti a szerető értékelésünket, és minél inkább szeretjük az Urat, annál inkább munkál a hit, hogy bevigyen minket a mindent tartalmazó Szellem gazdagságába, nyereségébe – Gal 3,2. 5; 5,6.

E. A Róma 12,3 azt mondja, „senki ne tartsa többre magát, mint kell, hanem józanul gondolkodjék, amint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét":

1. Ha többre tartjuk magunkat, mint kell, józan értelem nélkül, akkor az megsemmisíti a Test életének helyénvaló rendjét; Isten ugyanazt a hitet adta nekünk minőségben, de mennyiségben nem; a mennyiség kérdése attól függ, hogy hogyan növekedünk; ha úgy növekedünk ma, ahogyan Pál apostol növekedett, akkor a hit osztályrésze, amit kapunk, jelentősen meg fog nagyobbodni.

2. Az, hogy mennyi hitet adagol ki nekünk Isten, a magatartásunktól függ; ha nem vagyunk józan gondolkodásúak (többre tartva magunkat, mint kell, nem tartva egymást különbnek magunknál, és azt gondolva, hogy valami vagyunk, amikor semmi vagyunk), akkor Isten nem fogja növelni, hogy mennyi hitet adagol ki nekünk, és valószínűleg még csökkenteni is fogja azt – Fil 2,2-3; Gal 6,3; 1Kor 8,1-3.

F. Mi, hívők, hit által élünk a következő kapcsolatokban Krisztussal:

1. Krisztus a szőlőtő, és mi az Ő vesszői vagyunk – Jn 15,1-8.
2. Krisztus a Fej, és mi az Ő tagjai vagyunk – 1Kor 12,27.
3. Krisztus az élet lehelete, az élet vize és az élet kenyere, és mi vagyunk az Ő lélegzői, evői és ivói – Jn 20,22; 4,10. 14; 7,37-39a; 6,35. 51-63. 68.
4. Krisztus a Vőlegény, és mi az Ő menyasszonya vagyunk – 3,29; Ef 5,25-27; Jel 19,7-9; 2Kor 11,2-3.
5. Krisztus az árvák Atyája, és mi az árvák vagyunk, akik az Ő gyermekeivé váltak, élvezve az Ő gondoskodását és szabadítását, amely az Ő naponkénti kimenekítésére és megmentésére utal – Jn 14,18; Zsolt 68,5-6; Ésa 9,6; 22,19-22; Jn 1,12-13; 14,10; Zsolt 107,1-43; 110,4; Jel 2,1. 7; Héb 7,25; Róm 5,10.
6. Krisztus az Orvosunk, és mi az Ő páciensei vagyunk, élvezve Őt mint a Gyógyítónkat, hogy a megbocsátásunk, az élvezetünk, az örömünk, a megelégedésünk és a szabadságunk legyen – 2Móz 15,23-26; Márk 2,1 – 3,6.
7. Krisztus a világ világossága, és mi az Ő követői vagyunk, hogy miénk lehessen az élet világossága, és az Ő diffúzora lehessünk, és így szétterjeszthessük az isteni világosságot – Jn 8,12; Mt 5,14-16; Fil 2,12-16; 1Jn 1,5. 7. 9; Jel 21,23.

**III. Mi Isten szentjei vagyunk, azok vagyunk, akik elválasztattak és szentté tétettek Istennek – Róm 1,7; 1Kor 1,2. 30; vö. 4Móz 6,1-9:**

A. Az Ő megváltó vérével helyzetileg megszenteltettünk – Héb 13,12.

B. Az Ő szent természetével hajlamilag megszenteltetünk – 2Thessz 2,13; Héb 2,10-11; 1Kor 6,11; Ef 5,26; 1Thessz 5,23-24.

**IV. Mi keresztyének, Krisztus-emberek, vagyunk, azok vagyunk, akik egyek Krisztussal, és a miénk Krisztus mint a bőségesen ellátó tartalmunk a Vele való organikus egyesülésben, hogy éljük Őt az Ő felnagyításáért a mindennapi életünkben – Csel 11,26; 26,28; 1Pt 4,16; 1Kor 6,17; 2Kor 4,7; Fil 1,19-21a:**

A. Annak célja, hogy keresztyének vagyunk, és az Isten által előírt rendeltetés számunkra az Ő ökonómiájában: hogy a Szellem által járjunk azért, hogy Krisztust éljük Isten dicsőségére, az Ő kifejeződésére – Gal 2,20; 5,16. 25; 6,17; Ésa 43,7; 1Kor 6,20; 10,31.

B. Minden keresztyénnek ezen a földön van egy különleges utazása, amelyet az Úr jelölt ki neki mint Krisztus funkcionáló tagjának az Ő Teste felépüléséért; saját magának kell az utazáson részt vennie; senki sem léphet a helyére, és ő sem léphet senki másnak a helyére – Csel 13,22. 25. 36; 20,24; 1Kor 9,24; 12,14-22; 2Tim 4,7-8.

*© 2026 Living Stream Ministry*